

בסינתא דשמיא גיליון

”הביאני
אל בית
הרב
ודגלו עלי אהבתי“

שיעורים שנמסרו מפי
הרב ישראל סאלי פחימה
שליט”א
רב ק”ק ”תפילה למשה אמת ליעקב”

בראשית • נח • לך לך • וירא • חיי ש
מש • יתרו • בשלח • בא • קרח • י
שמות • וארא • בא • שלח לך • קרח • י
נשא • בהעלותך • שלח לך • קרח • י

ר

פרשת

אמר

אל בית היין - "פרשת אָמֹר" תשפ"ד

זמני השיעורים של הרב מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "זכור לאברהם" פלח 6 באר שבע:
בימי שני ורביעי בשעה 20:00 בערב.

בבית הכנסת "בית אברהם" שכונה א' באר שבע:
בימי שלישי בשעה 18:30 בערב.
מידי שבת כשעה לפני צאת השבת.

בית הכנסת "תפילה למשה אמת ליעקב"
רח' הכותל המערבי 42
בימי חמישי לאחר תפילת ערבית.
מידי שבת בשעה 16:30 עד תפילת מנחה.

בית כנסת "ממזרח שמש"
שכונת פלח 7

ימי ראשון ושני בשעה 18:30

חלק מהשיעורים נמצאים לצפייה ברשת היוטיוב
ניתן גם להוריד את העלון באתר : לדעת נט www.ladaat.info

כתיבה ועריכה: נתנאל ח.

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח מייל בכתובת:

Bhsp2020@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

להזמנת שיעורים: 054-84-06-294

המעוניינים לזכות לקחת חלק
בגיליון זה

(לרפואה/הצלחה/זיווג/ עילוי נשמת וכו')

מוזמנים ליצור קשר לטלפון:

054-84-06-294

"אמור אל הכהנים" סמל לתיקון המידות

האם יש קנאה למלאכים?!

ישנה שאלה מעניינת, האם למלאכים יש את מידת הקנאה או לא, כיוון שבהתבוננות בהיסטוריה, מידת הקנאה טבועה בבריאה מתחילתה עוד קודם שהיה העולם שלם, בזמן שהלבנה התקנאה בחמה ולמעשה יש קנאה שקדמה לכך, והיא, כשהמלאכים קנאו באדם הראשון והס"מ היה בדרגה של שרף בתחילה, ומחמת הקנאה באדם הראשון הוא העביר את עצמו לצד הרע והוא התלבש על הנחש ויחד הלכו להחטיא את אדם הראשון, ועד היום הוא האויב הכי גדול של האדם הוא השטן, הוא מלאך המוות הוא היצר הרע, והכל נבע מהקנאה.

עומדים אנו בעיצומם של ימי ספירת העומר. והנה גולת הכותרת של הפרשיות הנקראות בשבועות אלו, כגון, ויקרא. צו. שמיני. תזריע. מצורע. אחרי מות. קדושים. אמור. **הם סביב הכהנים**, ולשם דוגמא, בפרשתינו "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו". פרשה קודמת מספרת על נדב ואביהוא בני אהרן שהקריבו אש זרה ונפטרו לבית עולמם. אהרן מוזהר על שתיית יין וכו'. וצ"ב מהו צירוף המקרים בעניין הכהנים.

רבותינו הקדושים כותבים, שזמן זה של ימי ספירת העומר הוא זמן שבו צריך לתקן את המידות, וצריך לקשר בין תיקון מידות האדם לבין פרשיות אלו.

"מי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישוב לביתו", "מי אשר ארש אישה ולא לקחה ילך וישוב לביתו".

ומוסיפה התורה, שהכהן אומר עוד שאותם האנשים ילכו לביתם שמא איש אחר יחנכנו לגבי הבית, או שמא איש אחר יחללנו לגבי הכרם, או שמא ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה, לגבי האשה. ולכאורה, לשם מה נצרכת התוספת הזו?

אומר ר' יצחק בלאזר, שאדם עם תאוות המלחמה שלו היה מוכן להקריב את עצמו, אולם כשאומרים לו דע לך אם אתה תמות מישהו אחר יקח את אשתך או את ביתך או את כרמך, מייד כשהוא שומע זאת, מחמת הקנאה הוא חוזר לביתו. ומאידך גיסא, אומר התנא באבות, הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם.

לאחר ההקדמה הזו, חוזרת השאלה, האם למלאכי השרת יש קנאה או לא? **הגמ' בשבת מספרת,** שכאשר עלה משה רבינו למרום להביא את התורה, זעקו המלאכים מה ליילוד אשה

כ"כ קין התקנא בהבל שהתקבלה מנחתו עד שהרג אותו.

והנה, כשנולד יצחק אבינו וישמעאל, **מתחילה קנאה** ישמעאל מתחיל לירות חיצים על יצחק ורוצה להורגו ואילו שרה אומרת לאברהם "גרש האמה הזאת ואת בנה", לאחר מכן הקנאה של עשו ליעקב, או אז השבטים הקדושים נכנסים לעניין הקנאה. **ומידת הקנאה,** תבועה בטבע העולם ומידי פעם יש לה צרכים חיוביים, כיון שנאמר בספרים, שאלמלא היתה קנאה לאדם הוא לא היה עושה מאומה בחייו בבחינת קנאת סופרים תרבה חכמה, ולכן האדם עובד לומד ועושה שאר דברים כדי שיהיה לו שכל וידע כמו לפלוני, או דירה ורכב כמו שיש לאלמוני, וכדומה...

למה שיחזור מהמלחמה?

יש דין בתורה, שכאשר יוצאים למלחמה הכהן עומד ומכריז כמה הכרזות, **"מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישוב לביתו",**

אל בית היין - "פרשת אמר" תשפ"ד

מצרות עין, האדם רואה את חבריו שקנה רכב חדש ומפואר והשני נשוי עם אשה ויש לו ילדים וכן הלאה, והדבר מציק לו בנפשו. הוא לכשעצמו אינו חפץ להצליח **רק כואב לו מדוע לשני יש**. וזהו ההבדל בין קנאה רגילה לקנאת סופרים תרבה חכמה, אם זה קנאה שמולידה בך אמביציה, או אז זוהי קנאה טובה, אך קנאה שמביאה את האדם לשאול מדוע טוב לשני, זוהי קנאה הנובעת מצרות עין. ועל כך נאמר "רקב עצמות קנאה" - שהקנאה הזו גורמת לעצמות להירקב, וכן נאמר, הקנאה התאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. א"כ קנאה זו היא קנאה אסורה והיא שלילית ומזיקה.

אולם יש סוג נוסף של קנאה, והיא קנאה שאדם מקנא לאשתו שראה אותה מדברת עם פלוני ומקנא לה שלא תיסתר עימו, ונאמר "ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו". **אומר האמונת עיתך**, שיש ב' מושגים של קנאה, האחד שמפריע לאדם שיש לשני משהו שאין לו, ומושג שני של קנאה הוא, כאשר

ביננו. אמר להם הקב"ה, שמשו בא לקחת את התורה, אמרו לו המלאכים, חמדה גנוזה תתקע"ד דורות היא אצלנו ומדוע זה עתה הנך חפץ לתתה לבשר ודם? אמר ה' למשה, ענה להם תשובה, אמר משה, מפחד אני שמא ישרופני בהבל פיהם. אמר לו ה', אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה.

או אז משה רבינו מתחיל להתווכח עמם ולומר, **כלום יש ביניכם קנאה**, כלום יש לכם אבא ואמא וכו', כדי להראות להם שאינכם שייכים במצוות התורה, לאחר מכן הודו המלאכים ונתנה התורה למשה רבינו.

ולכאורה, בתחילה אומרים המלאכים, מה ליילוד אשה ביננו, משמע שהם אכן מקנאים... מצד שני, כאשר מתווכח עמם משם, הוא אומר להם, כלום קנאה יש ביניכם...?

ב' סוגי קנאה

אומר ספר 'אמונת עיתך', שיש ב' מושגים בקנאה. יש קנאה שנובעת

לך את המידה המבוקשת, אולם סמוך ובטוח אני, שאתה תיפול איתם שוב ושוב ללא הפסקה... מכאן אמר הרב בידרמן, דבר שהוא גדול ממידותיך הוא יפיל אותך בסופו של דבר... שהרי אם יש דבר שהוא אמור להיות אצלך, הרי שכבר מזמן הוא היה אצלך, ואם המציאות מוכיחה שאין לך את אותו הדבר, אות הוא מן השמים שהוא אינו טוב לך מכל הבחינות.

אהרון המנהיג...

עם ישראל במצרים משועבדים בקושי גדול לבד משבט לוי שאינו משועבד, משה רבינו נעלם ממצריים במשך שישים שנה וכל אותו הזמן אהרן הכהן הנהיג את עם ישראל במצרים ואף קיבל נבואה שם. לאחר שישים שנה, משה רבינו יוצא לרעות את הצאן במדיין ומגיע אל הסנה, לאחר מכן במשך שבוע הוא מדבר עם הקב"ה שאמר לו שילך למצריים ויגאל את עם ישראל. אמר לו משה, הרי אחי אהרן מנהיג אותם כבר שישים שנה וכיצד אבוא אליו ואומר לו,

אדם נכנס לביתו ורואה מאן דהו המתנחל לו בספה בסלון, או שיש ילד שנוגעים לו במשחקים האישיים, או בעלי החיים שנכנסים אליהם לטריטוריה האישית והפרטית שלהם. א"כ זוהי קנאה במה שיש לי, דהיינו, **זוהי קנאה שיש אותה אף למלאכים.**

ולגבי המלאכים, אומר **האמונת עיתך**, הם עם עצמם נותנים רשות זה לזה, אולם יש להם קנאה במי שנכנס אליהם לרשותם האישית והם בני האדם.

אין במה לקנאות

ותיאר זאת בצורה נפלאה **הרב אלימלך בידרמן**, לאדם שנכנס לחנות נעליים וביקש לרכוש נעליים. אמר לו המוכר, קח מידה 41 זו המידה המתאימה לרגליך במדוייק, והיא מידה טובה מכל המידות, אמר לו הקונה, אינני מעוניין אלא במידה מספר 48 - בה אני חפץ ויהי מה. הנעל נראית יותר גדולה מרשימה ויפה... אמר לו המוכר, אין לי בעיה כלל לתת

תעיד עליו כך, ממילא ידעו כולם שהכל אמיתי ולא מזויף מתוכו.

מהיום אני הוא המנהיג ואתה תהיה בדרגה מתחתיי...?

רגע מחונן בהיסטוריה

אומר בספר **אוצר גליונות דברי תורה** לרבי מסטוצ'ין, שבאותו הרגע אהרן יצר בן אדם חדש בעולם, שכבת על בעם ישראל, 'גן' של כהן, ועל פניו היה נראה בויתור שלו שהוא לכאורה מפסיד, אולם הוא יצא דוגמא של בן אדן מורם מעל, שה' מעיד **"אני חלקך ונחלתך"**, ועוד ועוד מעלות רבות וטובות שיש לכהנים בלבד, **והכל החל מרגע הוויתור...**

ואהרן עצמו הגיע לידי דרגה זו מחמת שהוא חי באמונה פשוטה וברורה, שמה ששייך לו ומגיע לו יהיה לו, ומה שלא לא והכל מאיתו יתברך...

אומר הגאון מווילנא על הפס' "בזאת יבא אהרן אל הקודש" - יש מקום בעולם הנקרא קודש הקודשים, והוא המקום המקודש ביותר בעולם, שנאמר "ה' כסאי

ניחא, אם אהרן לא היה מנהיג את עם ישראל כדבעי... אך עם ישראל אהבו את אהרן הכהן יותר ממשה רבינו שנאמר בפטירתו - **"ויבכו אותנו כל בית ישראל"**, מה שלא נאמר במיתת משה. והיה עושה שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, עד שנאמר ששמונים אלף ילדים הלכו אחר מיטתו ושם היה אהרן, על שם שנולדו מחמת השכנת השלום בין הוריהם.

אמר ה' למשה, אני אתגלה לאהרן ואומר לו מה שצריך, אך דע לך אהרן יראה אותך ולא רק שיתעצב אלא **"וראך ושמה בליבו"** - שמחה אמיתית שלמה ופנימית, מה שאכן אירע. ואומר המדרש, שאם היה אהרן יודע שכך יכתבו עליו, הוא היה יוצא לקראת משה אחיו בתופים ובמחולות. וביאור הדברים הוא כך- שבאמת רצה אהרן לקבל את משה בתופים ובמחולות, אך אמר לעצמו שלא יאמינו לו כלל ישראל, אך אם היה יודע שהתורה

 אל בית היין - "פרשת אמר" תשפ"ד

כביכול הארון לא תופס מקום. שואל הירושלמי, נאמר בפס' "וכל אדם לא יהיה באוהל מועד", שמרוב הקדושה של המקום, גם המלאכים לא יכולים להיות שם, שפניהם כפני אדם. א"כ, כיצד אהרן הכהן נכנס? אלא שאומר ה' לאהרן הכהן, קודש הקודשים, הוא מקום שליטתי ולאיש אין בו מקום ואף הארון אין לו מקום, והמלאכים הרי מקנאים למקום שלהם, אך אהרן לא קינא אף לעצמו ולא תפס מקום כלל. ממילא אומר הקב"ה, **מי שאינו תופס מקום יש לו מקום להכנס למקום שלא תופס מקום.**

ונאמר בספרים, שכאשר אהרון היה נכנס לקודש הקודשים, הוא היה נהפך להיות שרף - כולו רוחני... לכן אותם אלו שקנו את הכהונה ונכנסו לקודש הקודשים היו מתים מייד, ובאה רוח ומוציאה אותם החוצה במהירות.

אומר האור החיים הקדוש, שנדב ואביהוא בני אהרן נכנסו לתוך קודש הקודשים והיו מוכנים למסור את נפשם לכך, והם הגיעו למקום שאם היו חוזרים בחזרה

והארץ הדום רגלי", החיבור בין השמים לארץ נהיה במקום קודש הקודשים, שם נמצאת אבן השתיה ומעליה היה מונח הארון.

ובבית המקדש השני לא היה הארון אלא אבן השתיה בלבד, ונקראת כך משום שממנה הושתת כל העולם - היא היתה הנקודה הגשמית הראשונה שהיתה בעולם, ולאחר מכן העולם התפתח. ולפיכך היא נקראת טבורו של עולם, שכשם שהתינוק יונק דרך הטבור, כך כל העולם יונק ממקום קודש הקדשים.

הגמ' מספרת על רבי ישמעאל בן אלישע, שראה את אכתריא-ל-יה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונישא, וכסא זה הוא מקום כסא הכבוד שמתחיל מהשמים, והדום רגליו זה קודש הקודשים.

אינו מן המידה

אומרים רבותינו על קודש הקודשים, שהארון גדולו היה אמתיים וחצי, והוא היה מן המידה ולא מן המידה,

ואתה מזרע אהרן אמנם אך אינך
עושה את מעשיו והולך בדרכיו,
כיון שהנך מקנא בנו...

ניסיון הקנאה

אומר הרמ"ע מפאנו, שמשה רבינו
לא חפץ לגאול את עם ישראל
למרות שה' ביקש ממנו זאת, כיון
שהוא היה מגולגל בקנה של אדם
הראשון, ואמר, אם הייתי מוחה
בחוה אולי היא לא היתה חוטאת.
אמר לו ה', "בכל ביתי נאמן הוא",
אתה היחיד שלא נהנת מעץ
הדעת, לפיכך אתה אמור לתקן
וזה הטעם שהיה משה רבינו כבד
פה וכבד לשון, לכפר על מה שהיה
בחטא עץ הדעת. משום הכי, קודם
פטירתו, ה' זימן לו את המעשה
עם יהושע ששם אמר לו ה', ממחר
בבוקר אתה תהיה הסגן של יהושע
בן נון, או אז כשראהו יהושע בא
לעמוד לימינו, ומשה הקדימו
ונעמד לימינו ואמר לו, מהיום אתה
יהושע גדול הדור ואני רק אחרך.

לאחר מכן הלכו לאוהל מועד,
ומשה עמד בחוץ ויהושע בפנים.

היה להם יותר קושי מאשר למות,
ואהרון התנסה יום יום במשך
עשרות שנים לעמוד בקדושה הזו
ולא להביט לאן שאסור להביט,
ואם היה מביט היה פורח באותו
הרגע מרוב הקדושה והדביקות
שהיה נדבק.

והנה אצל קרח נאמר שהיו שם 250
מקריבי קטורת, כשבודאות רק
לאחד ינתנו חייו לשלל, ובכל אופן
לקחו כולם סיכון אולי אחד מהם
יהיה ראוי להכנס לקודש פנימה,
ולהקטיר קטורת, זה מה שאכן אירע
לנדב ואביהוא, שהרגישו דביקות
וחשיקות בה' יתברך שלא רצו לצאת

אומר הגאון מווילנא, שאהרן הכהן
עצמו יכל להכנס כל יום לבית
קודש הקודשים, אולם שאר הדורות
הבאים אחריו יכלו להכנס רק
פעם אחת בשנה, ביום הכיפורים.
ומספרת הגמ' על שמעיה ואבטליון
שהגיעו למקום מסויים וכולם יצאו
לקראתם, והגיע הכהן הגדול ולא
יצאו לקראתו וכו' וכו' אמרו לו
שמעיה ואבטליון, אמנם אנו לא
מזרע אהרן אך הולכים בדרכיו,

אל בית היין - "פרשת אמר" תשפ"ד

חילוני בחור מוכשר, ירד ללונדון ופתח שם מרפאה גדולה. היו לו תנאים מאוד טובים ויחס מאוד חם, מחירים הוגנים, חיוך וטפיחה על השכם לכ"א. האנגלים הקרים מאוד אהבו את זה ונשאבו לשם כפרפר אל האור. העתיד היה נראה ורוד, אלא שבאותו האזור כבר היתה מרפאה גדולה של רשת מאוד מצליחה בלונדון, והם כמובן לא ראו בעין יפה את ההצלחה שלו שזה גם היה הכשלון שלהם, כי לאט לאט עזבו אותם הקליינטים. הבעלים של הרשת העבירו לו מסרים שלא כדאי לו להתחיל איתם, איומים במשפטים וכדומה, מסע תקשורת נגדו, תחקירים ושאר הפחדות, והישראלי בהתחלה עבד בשיטות ה'סמוך', עד שראה שכלתה אליו הרעה.

הם תותחים כבדים, וכמעט ואין עליהם. לאותו אחד היה ידיד טוב חרדי שהמליץ לו לבקש עצה מרב גדול שגר בארץ ישראל, ה"ה מרן הגרא"ל זצוק"ל. מה אכפת לך, הוא אמר לו, תנסה לא תפסיד. וכך יום אחד נכנסו לבית מרן זצ"ל שני

הענן יורד עליו וה' מדבר עם יהושע והוא יוצא החוצה. שואל משה רבינו את יהושע, מה אמר לך ה'? אמר לו יהושע, וכי כאשר ה' היה אומר לך משהו היית אומר לי מה אמר לך ה'?! באותה שעה, אמר משה רבינו, מאה מיתות ולא קנאה אחת¹. ה' נתן למשה לחוות את הקנאה ברמה הגבוהה ביותר שיש אהרן במצרים זכה לנבואה. ה' התגלה אליו ואמר לו, לך לקראת משה, ומזמן שהגיע משה רבינו נאמר ו"ידבר ה' אל משה דבר אל אהרן", וביום מיתת ילדיו נאמר עליו "וידום אהרן", ובאותו היום הוא קיבל נבואה מה' על שתויי היין, מייד לאחר מכן מתגלה ה' אל משה ואומר לו, שיגיד לאהרן שהנבואה שקיבל היתה חד פעמית, ואהרן ידע שהכל היה בידיים שלו עד לא מזמן. והוא - שינה את הבריאה מבחינת הגן' של הכהנים. הייחודיות שלהם.

לא ראיתי מוותר מפסיד

ישנו סיפור עם מסר מיוחד שאירע עם הרב שטיינמן זצוק"ל. ישראלי

¹ ולא שמשה קינא ח"ו אלא שאמר אם אני ימשיך כך אני יכול להגיע לקנאה חלילה.

אל בית היין - "פרשת אמר" תשפ"ד

כספו ילך לפיצויים, וכן יאבד את כל כבודו. אמר לו מרן, לך על ויתור כי מוויתור אף אדם לא הפסיד מעולם.

טוב, אמר האיש, אני הולך ע"ז, כשאגיע ללונדון אני אגיד להם שאני מוותר. אמר לו מרן, לא, כעת תתקשר ותודיע על החלטתך לסגור את המרפאה. הוא התקשר והודיע למנהל המתחרה את החלטתו. ההוא היה בהלם ומיד ניסה להבין מה הוא מבשל לו כאן, איזה מארב פיננסי הוא מתכנן להם, אך ההוא בשלו, שום תוכנית. יש רבאיי בישראל שכך יעץ לי.

ומה אתה מרוויח? שאלוהו, וההוא ענה, כלום זה מה שאמר זה אני עושה. הם לא האמינו לו והחליטו לברר את העניין לעומק, הם שלחו את אחד השותפים לארץ, דבר ראשון הוא נכנס לשגרירות לברר מי זה רבאיי שטינמן. א"ל, זה אדם חשוב שקול וחכם שאפשר לסמוך עליו. באותו היום הגיע איש אנגלי הדור בלבשו לבית מרן, הכניסוהו פנימה, הוא הסתכל בתדהמה

יהודים, אחד מהם עם כיפה לבנה יפה וחברו.

האיש סיפר את השתלשלות הדברים, ומרן שאל את בעל המרפאה, למה שלא תצטרף אליהם? השיב בעל המרפאה, הם לא רוצים ולא צריכים אותי, שאלו רבינו, אז מה הם כן רוצים? שאני אסגור. ענה. אמר לו מרן, תסגור.

האיש נדהם ואמר, עבדתי קשה מאוד, זה הפרנסה שלי, השקעתי המון כסף, למה שאני אסגור?! יש לי חוזה שכירות עם הרופאים, זה נזק כספי עצום, אני לא יכול לעשות את זה... שאלו מרן, כמה הנזק? ענה האיש, מיליון דולר, סכום עתק, א"ל מרן - לקב"ה חסר מיליון דולר לתת לך??? ומה פתאום שיתן לי? שאל האיש. ענהו מרן, מי שמוותר בשביל השלום - לא מפסיד, ודע לך אמר מרן, שנים אני מייעץ לאנשים, אף פעם לא יעצתי עצה שחשבתה שהיא רעה, אני מבטיח לך שזאת עצה טובה... וכך שכנע אותו הגראי"ל, שלמרות שנראה כי יאבד את פרנסתו וכל

אל בית היין - "פרשת אָמֵר" תשפ"ד

ויהיה לנו שם רע, נצא מלוכלכים
מזה בתקשורת...

ענה לו מרן, אתה רואה שההוא
בחור מוצלח ומוכשר לנהל
מרפאות. תפתחו לו סניף שלכם
במקום אחר שאין לכם עדיין
סניף שם, כמו במנצסט'ר למשל,
ותעשו אותו שותף לכל המרפאות
שלכם. אמר האישי, אני יכול
לשאל את זה את השותפים
שלי, וכך במקום הוא התקשר
לשותפים והם הסכימו ועוד
באותו היום הם סגרו. ע"ז היהודי
הרוויח הרבה יותר כסף ושותפות
בעסק מצליח מאוד, וגם לרופאים
הוא לא יצטרך לשלם פיצוים,
הם ימשיכו לעבוד עמו במרפאה
וההבטחה התקיימה הרבה יותר
מהר משחשב הבעלים של רשת
המרפאות. הוציא מכיסו 2000 יורו
דמי יעוץ. מרן א"ל, שיקח את זה
מיד, אל תשאיר כאן כלום. ההוא
לא הבין ואמר, הרי כולם לוקחים
כסף על יעוץ, ענה לו מרן, כולם
למדו בשביל לייעץ, אני למדתי
תורה לא בשביל לייעץ, ואני אומר
לפי מה שאני מבין מהתורה...

על הקירות כמו סביבון, הסתכל
לכל הצדדים, לא דיבר מילה היה
בטוח שיגיע לבנין מפואר והנה
הוא רואה בית פשוט של עניים,
לא צבוע...

נתנו לו כסא פלסטיק, הוא הסתכל
עליהם נדהם, אבל כאשר ראה
אותו יושב עם מרן זצ"ל, הבין שלא
התכוונו להעליבו. הוא התיישב.
מתורגמן הציג אותו לפני מרן
כבעלים של רשת מרפאות גדולה
בלונדון, והציג לרב את השאלה-
מה אתם מתכוונים להרוויח
בסגירת המרפאה של המתחרה,
ומי ישלם את ההפסד, ואם לא
כלום, אז מה זה העצה הטיפשית
הזאת? כך הוא שאל את מרן.

ענה מרן, שום דבר, תורתנו
הקדושה אוסרת לרדת לאומנות
חבירו, ולכן אמרתי לו שעליו
לוותר ומי שמוותר לא מפסיד,
הקב"ה מחזיר לו ולא עניין של
רווח והפסד. שאלו המתחרה, ומה
הרב ממליץ לנו הרי כולם יגידו
שאנחנו אנשים רעים, טרוריסטים,
ורודפים אנשים שרוצים להתפרנס

 אל בית היין - "פרשת אמר" תשפ"ד

ובמאמר המוסגר, כותב החוזה מלובלין בספרו זאת זיכרון, שפנחס היה אמור להרוג את זמרי וכהן מידתו חסד, ואם היה הורגו היה מתבטלת כהונתו וזה הטעם שעדיין לא התכהן פנחס, ורק לאחר מעשה קנאתו זכה לכהונתו, ועד עתה היה לוי שזה מידת הדין.

לנהוג בטוב עין

התורה מעידה במתן תורה "ויחן שם ישראל נגד ההר" וזה היה בחודש סיון, ועם ישראל יצאו ממצרים בי"ד ניסן, משמע שרק אז היו עם ישראל מאוחדים כאיש אחד בלב אחד, ויש ביאורים רבים לגבי מה שנאמר על תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה, כגון שכל אחד רצה לגדול בתורה בעצמו והוא למד לבד ולא השפיע על השני, ודבר זה הזיק להם.

כותב שו"ת מהרי"ל - באותיות א-ב של ספר התורה בכתב אשורי, מתחילים לכתוב את האות משמאל לימין, אולם כשכותבים

ובכל אופן ראינו שמוותור לא מפסידים אלא מרוויחים...

אומר האדם לעצמו, אני יצעק, אני יאמר את המילה האחרונה וכדו', אך צריך להפנים את העניין החשוב, שמוותורים לא מפסידים... אמנם כשמגיע עת הניסיון, הדבר לא פשוט כלל וכלל, לכן צריך האדם להחדיר זאת לעצמו שוב ושוב.

והנה שאלנו, מדוע כל הפרשיות הם סביב הכהנים וקוראים אותם בימי הספירה? אלא, שבהיסטוריה מצינו, אחד שהתעלה מכל בריות העולם על הקנאה, ולא קינא גם לעצמו והוא אהרן הכהן. וכמובן שלא הפסיד מכך כלל שנאמר "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם", זכה לייצר 'גן' חדש של אנשים בבחינת '**מגה אדם של כהן**', לכן יש את כל האזהרות על הכהנים שלא יטמאו וכו'.

והנה, למי שנמסרו המושכות -למשה רבינו ילדיו לא היו מנהיגים כמו אביהם.

אל בית היין - "פרשת אָמֵר" תשפ"ד

ויום ל"ג בעומד הוא יום שבו גילה רשב"י לאחרים את השורש של התורה, את הסודות הנעלמים שלה, וזוהי התורה שמועברת הלאה, ועשה כן כדי לכפר על שאר התלמידים של ר' עקיבא...

ונחתום, שהימים הללו הם ימים הצריכים חיזוק בעניינים של בין אדם לחבירו, ומצאנו לכך אסמכתא בפרשיותינו, על בני אהרן הכהנים, שאביהם אהרן היה שובר המידות הגדול בהיסטוריה ושכרו היה מושלם מן השמים. וכמו שאמר הרב שטיינמן - נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי אדם שהפסיד מוויתור.

יזכנו ה' יתברך על דבר כבוד שמו, שנזכה כולנו להיות מהמוותרים, וכך נזכה למילוי משאלותינו לטובה ולברכה, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו. אמן.

מילים זה נכתב מימין לשמאל, וזו השפה היחידה הנכתבת בכיוון זה. והשאלה היא - מדוע? אלא, שבתורה יש מצד אחד דין, "בראשית ברא **אלוקים** את השמים ואת הארץ", ומאידך גיסא דין שנאמר "ביום עשות **השם** אלוקים ארץ ושמים", וצירף רחמים ודין יחדיו.

מכאן רמז לדין ורחמים המעורבים זה בזה בתורה, שכל **אות כשלעצמה** היא דין אך כשכותבים זאת בתור מילה זה רחמים.

הזהר הקדוש כותב על המילה ישראל, שהיא ר"ת יש שישים ריבוא אותיות לתורה, שכל יהודי מישראל הוא בבחינה של אות. ממילא **אומר המהרי"ל**, שכאשר אדם לומד תורה הוא מאיר את האות שלו וכאשר האדם לומד לבדו זה בבחינת דין, אך כשהוא לומד עם אדם נוסף זה נהפך להיות כמו מילה המעורבים בה חסד ורחמים יחד עם הדין. והראיה מתלמידי ר"ע, שהם השתמשו בתורה שנהפכה עליהם כדין. והתורה נועדה כדי להשפיע לאחרים.

